

KINH CHÁNH PHÁP HOA

QUYỂN 2

Phẩm 3: ỨNG THỜI

Lúc ấy Tôn giả Xá-lợi-phất nghe Đức Phật dạy pháp thoại ấy xong hoan hỷ phấn chấn, liền đứng dậy chấp tay bạch Đức Thế Tôn:

–Hôm nay con nghe Thế Tôn giảng nói pháp yếu này, trong lòng hoan hỷ, được việc chưa từng có. Vì sao? Vì ngày trước con thường theo Phật nghe thuyết pháp dạy về Bồ-tát thừa, thấy các vị Bồ-tát nghe theo lời Phật dạy đạt đến Chánh giác mà chúng con không thể dự vào nên cảm thấy tiếc nuối vô cùng, tâm bị thương tổn, tự cho rằng không thể lãnh hội nổi. Con đã đánh mất trí tuệ Như Lai; con một mình kinh hành dù ở chốn núi cao rừng rậm, hoặc ở dưới gốc cây nơi vắng vẻ, hay trong thất nhỏ an tịnh, tự thúc liễm thân tâm theo lời Phật dạy mà lòng càng thêm sầu khổ. Con tự cho rằng đã đạt được thành quả. Đức Thế Tôn đã vì con dạy bao nhiêu lời để chỉ dẫn mà con vẫn giữ ý chí Tiểu thừa, đó là lỗi của con chứ chẳng phải của Như Lai. Đức Thế Tôn đã diễn giảng cho con pháp của Bạc Đại Thánh với tâm bình đẳng, làm cho chúng con tán thán, tôn kính phụng trì, cho rằng đã lãnh thọ được lời dạy tối thượng của Đức Như Lai, cho đến đã thành tựu Tuệ giác vô thượng. Chúng con đã thuận theo mà mặc pháp phục, kiến lập hạnh nguyện không biết bao nhiêu lần.

Bạch Thế Tôn! Tuy vậy từ trước tới nay con thường tự trách mình, suốt ngày đêm suy nghĩ rằng con tuy từ pháp sinh ra mà không được tự tại, tất cả đều nhờ ân Phật mới được xa lìa các nẻo ác. Đến nay con mới được nghe pháp này.

Tôn giả Xá-lợi-phất nói kệ ca ngợi:

*Được nghe Phật thừa
Nghĩa của một câu
Vượt khỏi mê lầm
Thật chuta từng có
Pháp con nhận lãnh
Chẳng thể nghĩ bàn
Thấy Đấng Chí Tôn
Lòng thêm hoan hỷ.
Giả sử có người
Xưa nay đã từng
Nghe pháp an ổn
Lấy đó làm vui
Các bụi trần lao
Ác nghiệp phiền não
Tin vào pháp ấy
Cũng đều dứt sạch.
Con thường ngày đêm
Lúc đi kinh hành*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Hoặc dưới gốc cây
Ngồi tịnh nhất tâm
Hoặc nơi rừng sâu
Trong chốn núi cao
Con ngồi trầm tư
Suy nghĩ thế này:
Than ôi, tự trách
Lòng ác ngăn che
Do pháp bình đẳng
Mà được vô lậu
Không từ ba cõi
Kính thuận giáo pháp
Xét lỗi quá khứ
Dè răn tương lai,
Thân Phật sắc vàng
Ba mươi hai tướng
Con đã trái xa
Không tự trang nghiêm,
Tám mươi vẻ đẹp
Viên mãn thù thắng
Gồm đủ các tướng
Không cần trang sức,
Căn lực giải thoát
Tám loại thanh âm
Nơi pháp bình đẳng
Mà tự đánh mất,
Pháp của chư Phật
Có mười tám việc
Pháp nghĩa như vậy
Con đã đánh mất ,
Âm thanh con nghe
Vang khắp mười phương
Con được nghe thấy
Phật thương cuộc đời
Thường sống một mình
Ngày đêm kinh hành
Lại tự trách mình
Lòng luôn tư duy
Ngày đêm hồi tưởng
Tự rất dẫn đo
Suy đi nghĩ lại
Mong độ tự thân
Phải hỏi Thế Tôn
Ý nghĩa thế này:
Con sai chỗ nào

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Lại mất pháp lợi
Với trí tuệ Phật
Hiện tại trước mắt?
Bất cứ lúc nào
Ngày đêm ngẫm mãi
Con thấy Bồ-tát
Đông nhiều vô số
Thầy của cõi đời
Tùy nghi hóa độ
Các vị được nghe
Lời dạy Thế Tôn
Vì khắp muôn loài
Diễn giảng pháp lực
Về pháp khó lường
Các lậu dứt trừ
Đều được giác ngộ
Trí tuệ nhiệm mầu
Con thấy biết bao
Các nơi tế tự
Phạm chí ngoại đạo
Các pháp tà ngụy
Do những điều ấy
Hiểu lời Phật dạy
Thấy cửa giải thoát
Nói pháp Niết-bàn
Con hiểu tất cả
Chỗ thấy và làm
Đồng thời thấu triệt
Pháp không, vô thường
Do đó tự cho
Đã được diệt độ
Nay con mới biết
Chưa thật Niết-bàn
Được thấy chư Phật
Thầy của trời, người
Khi Bạc Tội Thắng
Được chúng vây quanh
Ba hai tướng tốt
Hào quang sáng ngời
Do đó hiểu rõ
Niết-bàn Vô dư
Con nghe Phật nói
Trừ các khổ não
Không cần âm thanh
Mà được giải thoát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Như điều con biết
Chánh giác sư tử
Chư Thiên loài người
Đều theo phụng sự
Phật dùng oai lực
Luôn trụ như thế
Lần đầu được nghe
Đức Thế Tôn dạy
Tưởng ma Ba-tuần
Biến làm hình Phật
Phật chẳng phải ma
Đến gây nhiều hại
Phật dùng nhân duyên
Thuyết pháp dẫn dụ
Vô số ức ngàn
Hiện hiện vô vàn
Khéo lập bờ kia
Đến biển ý đạo
Con nghe pháp đó
Trừ các hồ nghi
Vô số muôn ngàn
Có trăm ức Phật
Con đều trông thấy
Đã nhập Niết-bàn
Như chư Phật kia
Đã thuyết kinh pháp
Khéo dùng phương tiện
Tùy thuận giáo hóa
Giả sử có người
Hiện hạnh cứu cánh
Chư Phật đương lai
Muôn ức trăm ngàn
Vận dụng phương tiện
Khéo dạy mọi người
Giảng nói kinh pháp
Khuyên đến Niết-bàn
Tùy căn cơ họ
Dùng tuệ giáo hóa
Phân biệt hoàn toàn
Theo đúng trình tự
Pháp của chư Phật
Sẽ đem giảng giải
Lập tức theo Phật
Nghe chuyển pháp luân
Đạo Sư Đại Hùng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Dạy pháp chân nhã
Con cũng như vậy
Nương nhờ pháp ấy
Các chúng ma kia
Đều không dám khởi
Lòng con không có
Chướng ngại nghi tà
Khởi tâm dịu êm
Với đạo thậm thâm
Nhờ âm thanh Phật
Tâm con hoan hỷ
Hôm nay được nghe
Bao nỗi nghi ngờ
Con đều dứt hẳn
Trụ nơi tuệ Thánh
Con sẽ thành Phật
Thoát lưới hoài nghi
Chư Thiên, loài người
Cùng các quyến thuộc
Hôm nay được thấy
Đạo nhân Như Lai
Giúp con giáo hóa
Cho khắp chúng sinh.*

Đức Thế Tôn bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Hôm nay ta ở giữa hội chúng Trời, Người, Sa-môn, Phạm chí, A-tu-la. Ở cõi trời và cõi người tuyên bố ta biết Xá-lợi-phất xưa kia đã từng cúng dường ba mươi hai ngàn ức Đức Phật và được chư Phật giáo hóa sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân. Chính ta thường đem giáo nghĩa Bồ-tát phương tiện dắt dẫn cho ông. Nhờ duyên này nên ông đã tu tập thành tựu trong giáo pháp của ta, được Như Lai kiến lập oai thần, cũng dạy cho ông chí nguyện Bồ-tát. Ông chưa được Niết-bàn mà tự cho là đã được Niết-bàn.

Xá-lợi-phất! Nếu ông muốn nhớ lại việc làm xưa kia của mình ở nơi vô số Đức Phật thì nên thọ trì kinh Chánh Pháp Hoa, được tất cả chư Phật hộ niệm này và vì tất cả chúng Thanh văn phân tích giải nói.

Xá-lợi-phất! Trong thời vị lai, vô lượng, vô biên không thể tính đếm kiếp, ông sẽ cúng dường trăm ngàn vạn ức Đức Phật, thọ trì giáo pháp chân chánh, kính giữ tu hành kinh Phương đẳng này, thành tựu đầy đủ các hạnh sẽ được thành Phật, hiệu là Liên Hoa Quang Như Lai, Chí Chân Đẳng Chánh Giác, Minh Hạnh Thành, Vị Thiệu Thế, Thế Gian Giải, Vô Thượng Sĩ, Đạo Pháp Ngự, Thiên Nhân Sư. Cõi nước ấy tên Ly cấu, bằng phẳng, an vui, ánh sáng chiếu rực rỡ, đời sống thanh tịnh, chỗ ở an ổn, thực phẩm dồi dào, dân chúng đông đảo, mọi người nam nữ trong nước đều được vui vẻ sung túc. Nước ấy dùng lưu ly, vàng ròng làm màn che, có những dải lụa giảng hai bên đường đi, có tám lớp cây bầy báu ở ngã tư đường, cành lá, hoa trái trên những cây ấy luôn xanh tươi, đẹp đẽ.

Đức Phật Liên Hoa Quang cũng đem pháp Tam thừa tiếp tục giáo hóa chúng sinh. Ngài thuyết pháp trọn một kiếp, những pháp Ngài dạy đều hướng dẫn chúng sinh đến

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

với nguyện Đại thừa. Thời kỳ của Đức Phật Liên Hoa Quang tên là Đại bảo nghiêm. Vì sao gọi là Đại bảo nghiêm? Vì trong nước của Đức Phật ấy, chư vị Bồ-Tát số đông vô lượng, vô biên không thể nghĩ bàn, không có hạn lượng, chỉ có Như Lai mới có thể biết hết. Chư Đại sĩ Bồ-Tát ở cõi Phật ấy đều là bậc có trí tuệ sáng suốt, đức hạnh quý báu như hoa sen, không phải mới phát tâm mà đã lâu đời gieo trồng cội rễ công đức, tu hành phạm hạnh thanh tịnh lâu dài, gần gũi Như Lai, thường tu tập trí tuệ Phật, có đủ thần thông lớn, an trụ trong chánh pháp, dũng mãnh, tinh tấn. Chư vị Bồ-Tát luôn đầy đủ không suy giảm. Vì thế mà thời kỳ ấy có tên là Đại bảo nghiêm.

Đức Phật Liên Hoa Quang sẽ thọ mười hai trung kiếp, không kể thời gian làm vương tử. Nhân dân trong nước của Ngài tám kiếp. Đức Phật Liên Hoa Quang sau khi mãn mười hai trung kiếp, sẽ thọ ký cho Bồ-tát Kiên Mãn. Ngài bảo các vị Tỳ-kheo:

–Sau khi ta diệt độ Bồ-tát Kiên Mãn đây sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân hiệu là Độ Liên Hoa Giới Như Lai Chánh Giác.

Xá-lợi-phát! Sau khi Đức Phật Liên Hoa Quang diệt độ, thời kỳ chánh pháp và tượng pháp trụ ở đời hai mươi trung kiếp. Cõi nước của Đức Phật sau cũng giống như cõi nước Đức Phật trước không sai khác. Đức Độ Liên Hoa Giới Như Lai cũng thọ hai mươi hai trung kiếp mới diệt độ. Sau khi Đức Phật ấy diệt độ, chánh pháp và tượng pháp của Ngài cũng trụ ở đời hai mươi hai trung kiếp.

Khi ấy Đức Thế Tôn dùng kệ rằng:

*Này Xá-lợi-phát!
Trong thời vị lai
Ông sẽ thành Phật
Như Lai Tối Thắng
Hiệu Liên Hoa Quang
Mắt tuệ bình đẳng
Truyền dạy hóa độ
Vô số chúng sinh.
Ông sẽ phụng sự
Vô lượng Phật-đà
Tinh tấn tu tập
Bao hạnh viên mãn
Khuyến hóa khắp cả
Đầy đủ mười Lực
Nên được thành tựu
Quả Phật tối diệu,
Không thể nghĩ bàn
Kiếp thật vô lượng
Kiếp ấy có hiệu
Đại bảo trang nghiêm,
Thế giới mang tên
Là nước Ly cấu
Cõi nước Phật ấy
Vô cùng thanh tịnh,
Dùng lưu ly biếc
Rải khắp đất bằng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dây vàng lấp lánh
Giăng bên đường đi
Vô số loại cây
Đều bằng bảy báu
Hoa quả trên cây
Đều bằng vàng ròng
Bồ-tát cõi ấy
Ý chí vững bền
Thành tựu ngôn hạnh
Thánh trí thông minh
Khéo học Phật đạo
Muôn ức trăm ngàn
Hiện đều đã đạt
Giáo pháp tối thắng
Phật ấy diệt độ
Không gì trở ngại
Khi làm đồng tử
Không có đắm say
Lìa xa ái dục
Bỏ đi xuất gia
Thành tựu Tuệ giác
Phật đạo Vô thượng.
Bậc Tối Thắng ấy
Luôn được tự tại
Thọ mạng của Ngài
Mười hai trung kiếp
Giáo pháp sẽ trụ
Ở đời tám kiếp
Thọ mạng kiếp số
Của Phật như vậy
Đức Liên Hoa Quang
Sau khi diệt độ
Viên mãn tràn đầy
Hai mươi trung kiếp
Khi ấy pháp trụ
Vô lượng vô số
Thương xót trời, người
Và khắp mọi loài
Chánh pháp của Phật
Sau khi kết thúc
Tượng pháp sẽ trụ
Hai mươi trung kiếp.
Xá-lợi của Ngài
Truyền rộng khắp nơi
Trời, người, quỷ, thần

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Cúng dường tối thắng
Đức độ Thế Tôn
Cũng sẽ như vậy.
Này Xá-lợi-phất!
Hãy tự vui mừng
Cõi nước của ông
Trang nghiêm như vậy
Phước trí tôn quý
Không ai sánh bằng.*

Lúc ấy bốn bộ chúng Tỳ-kheo, Tỳ-kheo-ni, Ưu-bà-tắc, Ưu-bà-di và Trời, Rồng, Quỷ, Thần, Kiên-đạp-hòa, A-tu-luân, Ca-lưu-la, Chân-đà-la, Ma-hưu-lặc... nghe Đức Thế Tôn thọ ký cho Tôn giả Xá-lợi-phất sẽ thành đạo Vô thượng chánh chân, tâm họ vô cùng hoan hỷ, phấn chấn không thể diễn tả được. Mỗi người tự lấy y của mình dâng lên Đức Thế Tôn. Trời Đế Thích, Phạm thiên vương cùng vô số Thiên tử cũng đem y trời cúng dường Đức Thế Tôn rồi dùng các loại hoa hương cõi trời như hoa Ý, hoa Đại ý tung rải hiến cúng Đức Phật. Y và hoa của chư Thiên tung lên đầy khắp hư không và đứng yên ở đó. Nhạc trời tự nhiên hòa tấu, trên trời tự nhiên sấm sét vang rền và mưa hoa khắp nơi. Chư Thiên cùng cất tiếng ca ngợi:

–Bạch Thế Tôn! Hôm nay chúng con được nghe pháp từ xưa chưa từng có. Trước đây trong vườn Nai, tại nước Ba-la-nại, Thế Tôn đã lần đầu tiên chuyển bánh xe pháp bất khả thuyết. Hôm nay Thế Tôn lại giảng nói bánh xe chánh pháp Vô thượng.

Lúc ấy các vị Thiên tử dùng kệ tán thán:

*Bậc thế gian khó sánh
Nay chuyển bánh xe pháp
Vì mọi người giảng nói
Năm ấm sinh và diệt
Tuyên thuyết đệ nhất nghĩa
Trình tự mười hai duyên
Đấng Đạo Sư diễn nói
Ít người muốn tin hiểu.
Đấng Đại Thánh trên đời
Con nghe nhiều chánh pháp
Nhưng từ xưa đến nay
Chưa từng nghe pháp này,
Lời Bậc Đạo Sư dạy
Chúng con kính tùy hỷ
Đại trí Xá-lợi-phất
Vừa được Phật thọ ký.
Chúng con xưa phát tâm
Cúng dường vô số Phật
Chúng con mong nhờ ân
Được làm Phật tối thượng,
Bao nhiêu điều phước lợi
Hạnh thanh tịnh đã làm
Phụng thờ Phật quá khứ*

Nguyện đạt thành Phật đạo.

Bấy giờ Tôn giả Xá-lợi-phất bạch Đức Thế Tôn:

–Hôm nay con không còn thắc mắc, hoài nghi nữa. Nay con đối trước Thế Tôn, được Phật thọ ký cho con thành tựu đạo Vô thượng chánh chân.

Bạch Thế Tôn! Một ngàn hai trăm vị tỳ tại giải thoát này, xưa nay chẳng phải không ở trong học địa sao? Thế Tôn có dạy các vị ấy sẽ đạt được Phật quả như con không? Các vị Tỳ-kheo này tâm hạnh an định tuân giữ pháp luật, thoát ly sinh, già, bệnh, chết, cứu cánh Niết-bàn. Những vị Tỳ-kheo này đã cúng dường muôn ngàn vô số Đức Phật, học các pháp môn, lo sợ chấp ngã trong ba đời, hủy các tà kiến, lập hạnh diệt độ, tưởng rằng đã được Niết-bàn. Từ trước đến nay họ chưa từng được nghe giáo pháp này nên tâm rất phân vân, nghi ngờ. Lành thay, Đức Thế Tôn! Xin Ngài nói yếu nghĩa khiến cho chúng Tỳ-kheo đây được dứt bỏ lưới nghi. Nay cả bốn chúng đều ôm lòng buồn bã, xin Ngài giải thích khiến cho họ thoát khỏi tâm niệm hoài nghi, hối tiếc.

Đức Phật bảo Tôn giả Xá-lợi-phất:

–Như Lai vừa rồi đã chẳng nói giáo pháp ấy hay sao? Ta đã đem bao nhiêu phương tiện quyền biến, tùy theo nhân duyên của mỗi người mà thị hiện. Tất cả pháp mà Như Lai Chí Chân Đẳng Chánh Giác giảng nói phân biệt đều vì đạo Vô thượng chánh chân. Những gì ta tán thán, các ông cần biết chính là vì đạo Bồ-tát. Xá-lợi-phất, nay Như Lai nói ví dụ để giải thích rõ thêm về ý nghĩa ấy. Những người có trí tuệ nhờ ví dụ này mà được hiểu rõ hơn.

Ví như tại một thôn xóm của nước kia có vị đại trưởng giả tuổi đã già suy, đứng ngồi khó khăn. Ông trưởng giả này vô cùng giàu có, có một ngôi nhà lớn kín cổng cao tường. Ngôi nhà đã quá cũ kỹ mà lại có trăm ngàn người ở trong đó. Nhà chỉ có một cửa duy nhất và người trông nom. Phòng ốc xiêu vẹo, cột kèo mục nát, mái hiên, cửa sổ... bị rong rêu bám đầy đặc. Bỗng nhiên một ngọn lửa lớn từ một phía nổi lên thiêu đốt ngôi nhà ấy.

Trưởng giả có mười người hay hai mươi người con. Ông muốn các con ra khỏi ngôi nhà ấy, nhưng các người con vẫn mê mãi vui chơi ăn uống. Cuối cùng thấy lửa bốc cháy họ đều chạy quanh, hỏi nhau mà không biết lối ra. Người cha suy nghĩ: “Nay ngôi nhà bị lửa dữ đốt cháy khắp nơi, ta phải tìm cách nào để cứu các con ta ra khỏi ngôi nhà ấy.”

Người cha biết ý thích của mỗi đứa con nên liền bày ra đủ các cỗ xe để dạo chơi như xe voi, xe ngựa, đặt ngay trước cửa để cho các con mau ra ngoài. Ông lại đánh trống và thổi lên các khúc âm nhạc tuyệt diệu, các trò vui chơi thú vị để giúp các con khỏi tai nạn lửa cháy và hứa sẽ ban cho chúng các thứ xe voi, xe ngựa, xe dê và xe kéo. Vị trưởng giả nói:

–Ta đã chuẩn bị đầy đủ và để ngoài cửa, các con hãy mau chạy ra khỏi nhà lửa. Các con sẽ được tha hồ vui chơi theo ý thích của mình.

Các người con nghe lời dạy của cha, hứa ban cho các loại xe voi, xe ngựa và âm nhạc nên ai cũng hăng hái tìm phương cách sử dụng cát, nước để dập lửa và xô đẩy nhau vội vã chạy ra khỏi nhà lửa. Trưởng giả thấy các con đã an ổn ra khỏi nhà lửa, ngôi nơi chỗ đất trống ở giữa ngã tư thì lòng ông khoan khoái, không còn lo sợ gì nữa.

Mỗi người con đều thưa cha:

–Xin cha ban cho con xe voi, xe ngựa và các loại nhạc cụ vui thích mà cha đã hứa.

Này Xá-lợi-phất! Vị đại trưởng giả kia đã ban cho mỗi người con một cỗ xe lớn bằng bảy báu như nhau. Cỗ xe ấy rất cao rộng, được trang hoàng bằng các thứ ngọc làm

màn bao quanh và các vật báu quý hiếm vô cùng, những đường dây anh lạc kết hoa có hương thanh khiết. Xe lại được trải lụa và những đệm gối mềm mại, màu sắc đẹp đẽ. Những con vật kéo xe đều khỏe đẹp, trắng sạch như vầng tia chớp. Mui trần được bao phủ bằng loại gấm thật hiếm có. Mỗi người con đều được nhận một cỗ xe.

Trưởng giả nghĩ: “Ta sẽ ban cho các con đồng đều những loại đồ chơi tốt đẹp. Vì sao? Vì những đứa bé này đều là con của ta, ta yêu thương chúng đồng đều không thiên lệch. Vì thế nên ta ban cho các con những cỗ xe lớn như nhau.”

Này Xá-lợi-phất! Như Lai cũng vậy. Như Lai là cha của muôn loài, vật báu đầy ắp trong kho không thiếu. Như Lai đã đem pháp phương tiện để giáo hóa, khuyến dẫn chúng sinh phát triển trí tuệ hướng đến Đại thừa. Các người con của trưởng giả khi đã đạt được cỗ xe lớn đẹp, cho đó là được điều trân quý chưa từng có nên cưỡi xe dạo chơi khắp nơi. Ý của ông nghĩ sao? Trưởng giả ban cho các con những cỗ xe lớn quý báu như vậy, có đối trá không?

Tôn giả Xá-lợi-phất thưa Phật:

–Bạch Thế Tôn! Không có đối trá. Vị trưởng giả đó rất thành thật. Vì sao? Vì ông trưởng giả ấy muốn cứu giúp các con, không muốn cho chúng gặp tai nạn lửa thiêu đốt, tùy theo ý các con muốn mà hứa ban cho các con. Sau khi chúng đã thoát ra khỏi nhà lửa, ông đã ban cho mỗi đứa con một cỗ xe lớn đẹp. Vì thế ông trưởng giả không hề hư vọng. Cuối cùng các người con đều được như ý, vì trưởng giả đã dùng phương tiện khiến cho các người con của ông thoát khỏi tai họa. Huống chi ông còn biết mình giàu có vô lượng kho tàng châu báu, nên đồng đều ban cho các con những cỗ xe lớn, thật là không hư vọng vậy.

Đức Thế Tôn bảo:

–Lành thay, Xá-lợi-phất! Thật đúng như lời ông nói! Đức Như Lai là Bạc Chí Chân Đăng Chánh Giác, ánh sáng tỏa chiếu đến các chốn u tối ở khắp mười phương. Như Lai đã giải thoát và đoạn hẳn những gốc rễ của phiền não, sợ sệt, lo buồn. Như Lai với trí tuệ đã thấy rõ cành lá, hoa quả của chúng.

Như Lai là Bạc Pháp Vương có thần lực, là từ phụ của muôn loài, khéo vận dụng phương tiện, luôn nghĩ đến việc cứu độ chúng sinh, thực hành tâm đại Bi bình đẳng, đạo vô tận, thương xót ba cõi bị lửa dữ đốt cháy, mọi loài không thể ra khỏi nên Như Lai xuất hiện ở thế gian để cứu vớt chúng sinh vượt qua sinh, già, bệnh, chết và phiền não ràng buộc, không được như ý. Như Lai lại làm cho chúng sinh được thoát khỏi tham dục, sân giận và si mê, dụ dẫn nói pháp Tam thừa, khuyên họ tu tập dần dần, hướng dẫn họ tiến đến đạo Vô thượng chánh chân.

Như Lai xuất hiện ở thế gian thấy các chúng sinh bị vọng tưởng, tiền tài, danh vọng, đam mê không biết nhàm chán, từ ái dục đưa đến vô số khổ đau. Hiện tại họ tham cầu theo đuổi, nếu không được cứu giúp trong tương lai sẽ đọa vào địa ngục, ngạ quỷ, súc sinh, bị gánh nặng thiêu đốt, nấu rang, đói khát, đau đớn không thể kể hết. Giả sử được sinh lên cõi trời hay ở tại nhân gian thì bị khổ vì ân ái mà chia lìa, không thể gặp được nhau mà ưu não khó lường nên đều muốn thoát khổ. Chúng sinh cứ ca múa, vui chơi mà không biết, kinh sợ nạn ấy nên không thể tự giác ngộ, không chịu tư duy về cõi nguồn đau khổ, cũng chẳng mong cầu được cứu giúp mà vẫn ở mãi trong cảnh thiêu đốt ấy. Vì chúng trong ba cõi đang có nỗi họa đau khổ ấy nên ta phải nói pháp, an lập cho họ vào nơi vô cùng an ổn. Đó là chánh trí của vô lượng, không thể nghĩ bàn các Đức Phật. Chúng sinh đang tràn đầy dục lạc và mê hoặc.

Như Lai vì khuyên họ thể đạt đầy đủ thần thông và trí tuệ giải thoát nên khéo dùng phương tiện quyền biến để dạy họ trí tuệ của Phật, để họ được nghe thần lực vô sở úy của Phật, nhưng chúng sinh vẫn mù mờ không chịu tin nhận, vì bị các nhân duyên trói buộc nên không giải thoát khỏi tai họa lo sầu sinh, già, bệnh, chết, xưa nay chưa bao giờ thoát khỏi được sự thiêu đốt của ba cõi, không hiểu rõ pháp để quay về thì làm sao lãnh hội được tuệ giác Phật-đà? Ví như vị trưởng giả có trí lực như sức mạnh dũng mãnh, vừng vàng của nhiều lực sĩ mới cứu giúp các con ông khỏi tai họa nhà lửa, dùng phương tiện khuyên bảo khiến chúng thoát khỏi ra ngoài, sau đó mới ban cho mỗi đứa một cỗ xe lớn quý báu, tốt đẹp.

Cũng vậy, này Xá-lợi-phất! Đức Như Lai Chánh Giác dùng lực vô úy kiến lập các đức, khéo dùng phương tiện, tu tập trí tuệ dũng mãnh nên thấy ba cõi như ngôi nhà lửa. Vì muốn cứu giúp nạn khổ cho chúng sinh nên Như Lai thị hiện dạy đạo Thanh văn, Duyên giác và Bồ-tát, dùng ba thừa ấy khuyến hóa họ rời khỏi ái dục. Như Lai dạy cho chúng sinh dập tắt lửa ở nơi ba cõi, thoát khỏi sự trói buộc của dâm, nộ, si và các pháp sắc, thanh, hương, vị, xúc thấp hèn. Nếu ai tham đắm ngũ dục trong ba cõi sẽ bị lửa ngũ dục nung đốt, không dựa vào ba cõi sẽ được ba thừa, tinh tấn tu tập ba thừa ấy sẽ vượt khỏi ba cõi. Tất cả chư Phật đều dạy cần tinh tấn tu tập ba thừa nên vô số chúng sinh đều tập hợp đến với đạo.

Thế Tôn đã phương tiện dạy các hạnh ấy làm cho các ông vui thích tu tập Căn, Lực, Giác ý, Thiền định, Giải thoát, Tam-muội chánh thọ, đời sau sẽ đạt đến vô lượng pháp lạc, an vui tự tại, không còn bị bất cứ chướng ngại nào.

Xá-lợi-phất! Nếu chúng sinh nào chưa sinh lòng tin, Như Lai ra đời mang lại cho họ đức tin. Họ theo Phật, nghe giáo pháp và tin tấn phụng hành, cứu cánh của họ là muốn đạt đến Niết-bàn, gọi đó là Thanh văn thừa, mong cầu quả vị La-hán vượt khỏi ba cõi.

Ví như vị trưởng giả theo lời hứa ban xe để cho các người con mới thoát nạn. Nếu có người nào không gặp thầy dạy giáo pháp, tự mình xuất gia mong cầu đến nơi vắng lặng, thích sống đơn độc, giác ngộ lý duyên khởi, tinh tấn tu tập theo giáo pháp của Như Lai vị ấy được gọi là Duyên giác thừa. Cũng như khi những người con của vị trưởng giả đã rời khỏi nhà lửa, ông liền theo lời hứa ban cho cỗ xe ngựa.

Nếu có người nào mong cầu trí tuệ hoàn toàn, Tuệ giác của Phật, Thánh tuệ tự tại phát xuất từ tự tâm, trí tuệ vô sư, có tâm đại Từ bi muốn đem lại sự an ổn cho chư Thiên và loài người, muốn làm lợi ích cho chư Thiên và loài người, muốn chúng sinh an trí trong pháp của Phật và được giải thoát nên người ấy tinh tấn phụng hành, mong cầu quả vị Phật, có sức trí tuệ vô sở úy thấy khắp tất cả, gọi là con đường của Như Lai. Các vị Đại sĩ Bồ-tát đi trên con đường này. Ví như ông trưởng giả khuyến dụ các con ra khỏi tai nạn lửa đốt, nên hứa cho xe voi để các con chạy ra khỏi nhà lửa. Người cha trông thấy con thoát khỏi nhà lửa an toàn, đến chỗ không sợ hãi, tự biết mình tài sản vô lượng nên ban cho các con những cỗ xe lớn đẹp bằng bảy báu bằng nhau không khác. Đức Như Lai Chánh Giác cũng lại như vậy, thấy vô số trăm ngàn muôn ức chúng sinh muốn cứu họ thoát khỏi ba nạn khổ đau kinh sợ, nên do bản nguyện của Phật mà mở cửa sinh tử, khiến cho chúng sinh thoát khỏi hiểm nạn khủng khiếp, được Niết-bàn an vui.

Này Xá-lợi-phất! Như Lai lúc ấy từ ngôi nhà tam giới, dùng vô số tuệ lực vô sở úy, thấy các con của Như Lai bị khổ ách nên khuyến hóa khiến tất cả họ quay về với Phật thừa mà không để cho mỗi người tự ý Niết-bàn riêng lẻ. Như Lai đều khuyên dạy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

họ, đem Niết-bàn của Như Lai mà làm cho họ được Niết-bàn. Nếu có chúng sinh được thoát khỏi ba cõi, Như Lai đều dùng trí tuệ, giải thoát, thiền định của Như Lai để an ủi, ngợi khen, ban cho họ pháp nghĩa an lạc cùng một sắc thái và cùng một phẩm chất Phật đạo. Như vị trưởng giả kia lúc đầu hứa cho các con ba thứ xe, nhưng khi thấy các con đã thoát nạn mới ban cho mỗi người một loại xe lớn như nhau. Vị trưởng giả ấy thật không có lỗi dối trá. Mỗi người con được xe nhảy nhót vui mừng không xiết.

Như Lai cũng như vậy, ban đầu thị hiện tam thừa nhưng sau đó đều khuyến hóa, đưa tất cả vào Đại thừa, chẳng phải là dối trá vậy. Vì sao? Nên biết rằng Đức Như Lai Đẳng Giác có vô số kho tàng quý giá, sử dụng một cách tự tại, vì tất cả chúng sinh thị hiện pháp lớn, dạy chúng sinh các thần thông, bi mẫn, trí tuệ. Các ông nên biết, nên hiểu rõ ý nghĩa ấy, Đức Như Lai Đẳng Chánh Giác khéo dùng phương tiện lực, dùng trí tuệ, lời nói chỉ để tuyên thuyết Nhất thừa, là Phật thừa mà thôi.

Đức Thế Tôn lặp lại ý nghĩa trên, nói kệ:

*Ví như trưởng giả
Có ngôi nhà lớn
Đã quá cũ kỹ
Nghiêng ngả, mục nát
Nơi ngôi nhà chính
Sắp sửa hư rã
Cột kèo, rui mè?
Đều đã mục gãy
Bao nhiêu hiên cửa
Cửa sổ, cửa lớn
Lại các kho lẫm
Bằng cây, đất nện
Tường cao nghiêng đổ
Vách phen suy sụp
Liếp che mái lợp
Quá cũ rã rời
Hiện đang trong đó
Có năm trăm người
Cùng nhau tụ tập
Ở trong nhà ấy
Cỏ cây mọc đầy
Dùng để mà nuôi
Vô số gia súc
Tất cả các cửa
Đều luôn đóng kín
Có lầu gác đẹp
Và các hoa sen
Vô số mùi hương
Tỏa hương ngào ngạt
Biết bao loài chim
Cùng loại vây quanh
Các loài trùng, rắn*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dơi độc bay rúc
Khắp chốn, khắp nơi
Có các trùng ác
Nhiều loài thú dữ
Chuột, rít, bò cạp
Tên gọi khác nhau
Kêu la rên siết
Khắp nơi trên đất
Hoặc trong chỗ kín
Phân với nước tiểu
Ô uế chảy tràn
Sâu, giòi, gai góc
Trong đó đầy đầy
Sư tử, sói lang
Cắn xé lẫn nhau
Cùng nhau nhai gặm
Thi thể người chết
Người nào nghe thấy
Không khỏi kinh sợ
Vô số bầy chó
Đua nhau vồ chụp
Chúng chạy cuống cuống
Tranh giành bươi móc
Nơi nơi chỗ chỗ
Ngạ quỷ lúc đó
Đều đến tranh ăn
Đói khát rã rời
Cùng nhau gặm nhấm
Tiếng chúng cất lên
Ngôi nhà rùng rợn
Biến trạng như thế
Có các quỷ thân
Ôm lòng độc hại
Ruồi nhặng, bọ chét
Cũng rất đông nhiều
Có cả trăm loại
Và các yêu tinh
Rảo chạy bốn phía
Sản sinh cho bú
Đến giật lấy ăn
Các loại dê, cừu
Không thể chạy thoát
Trở về chỗ ở
Tuy các quỷ thân
Đến giúp đỡ chúng

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Để khỏi bị hại
Nhưng không cứu được
Các quỷ thần ấy
Cũng ăn chúng sinh
Tuy đã no nê
Tâm vẫn hung ác
Phẩm loại không đồng
Giờng giống khác nhau
Có kẻ đã chết
Chôn cất đã xong
Hồn họ ra ngoài
Dạo quanh ở đó
Cứu hoàn, hương âm
Tánh tình tàn bạo
Hai tay vươn ra
Rảo chạy khắp nơi
Không chú thuật nào
Có thể trừ được
Bầy chó bị chúng
Túm lấy hai chân
Đè bắt nằm xuống
Để mà đánh đập
Trói hai chân chúng
Lấy dây quấn cổ
Ngồi trên mà chơi
Tâm ý khoái trá
Các con voi đen
Thân hình cao lớn
Thể lực hùng mạnh
Tự do ngang nhiên
Thường ngày đói khát
Tìm cầu uống ăn
Vừa thấy cỏ rơm
Vội vàng chạy đến
Có trùng cỏ nhỏ
Và chim mổ sắt
Ở giữa gò rộng
Thấy tử thi người
Quỷ ác hung hiểm
Bứt tóc kêu la
Các quỷ dấy dậy
Đói khát thúc bách
Rình rập kiếm tìm
Trông chừng bốn phía
Qua các cửa sổ

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Không thể được an
Các tà yêu mị
Và các quỷ đói
Chim dữ, cắt, thú
Đều tìm ăn uống
Ngôi nhà khủng khiếp
Các thứ như vậy
Có vườn cây lớn
Vách phen sụp đổ
Phòng ốc cửa nhà
Gãy ngã la liệt,
Chỉ có một người
Canh giữ ngôi nhà
Người ấy trong đó
Ở lại trông chừng.
Một hôm ngôi nhà
Bỗng nhiên nổi lửa
Bốn phía xung quanh
Lửa đều bốc cháy
Vô số ngàn người
Kêu la thất kinh
Lửa càng cháy mạnh
Ông trưởng giả kia
Sợ thiêu con mình
Cất tiếng kêu than
Cột nhà đổ nhào
Tường, vách rã sụp
Các loại quỷ thần
La hét gọi nhau
Những loài chim dữ
Muốn bay tránh lửa
Vô số chim cú
Lo sợ bàng hoàng
Trăm ngàn yêu mị
Kinh hãi ruổi chạy
Chính mình trông thấy
Lửa cháy phùn phụt
Vô lượng quần manh
Thành tro tan tành
Chỉ vì phước mỏng
Bị lửa đốt cháy
Ai nấy hãi hùng
Thấy lửa đốt cháy
Trông chẳng còn gì
Máu thịt chảy đầy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khi đó nhà này
Những loài hung mạnh
Tất cả quỉ mị
Giành nhau ăn nuốt
Khói hôi ngùn ngụt
Reo mừng khen ngon
Kinh hoàng sảng chạy
Vòng vo ngơ ngác
Rắn rít bò cạp
Giòi bọ dầy đầy
Quỉ mị tha hồ
Chụp lấy ăn nuốt
Lửa cháy trên đầu
Vui vẻ dạo đi
Đói khát tìm ăn
Độc hại hỏa hoạn
Trong ngôi nhà ấy
Kinh sợ như vậy
Bao nhiêu là người
Chết nằm ngổn ngang
Khi ấy chủ nhà
Trưởng giả thế lực
Thấy việc như thế
Vội xếp các việc
Nghe nạn lửa ấy
Thương nghĩ các con
Cử nhạc đờn ca
Phủ dụ xe báu
Những đứa ngu si
Không hiểu không biết
Tha hồ vui chơi
Nô đùa trong đó
Trưởng giả nghe thấy
Vội vã trở vào
Trẻ thơ không biết
Chẳng nghĩ cách ra
Nay các con ta
Mê mờ bế tắc
Tất cả ngu muội
Không thấy, không nghe
Vì ham chơi đùa
Mà tự trời buộc
Bản tánh các con
Rất khó sửa đổi
Phàm các chúng sinh*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Rất nhiều giống loài
Gặp nạn lửa lớn
Khổ não đớn đau
Quý thân rắn dữ
Trong lòng độc ác
Vô số yêu mị
Nhảy nhót vui mừng
Hổ mang, chó sói
Nhiều không kể xiết
Đói khát tìm ăn
Ăn uống no nê
Các con của ta
Sẽ chết trong đó
Nếu không nạn lửa
Cũng chẳng vui gì
Oán kết hồ nghi
Khổ đau như thế
Hướng gì xung quanh
Lửa bốc hừng hực
Các con ngu dại
Tự ý ở trong
Say sưa chơi giỡn
Vui đùa không thôi
Không chịu suy nghĩ
Theo lời cha dạy
Tự tâm không nhớ
Tìm cách thoát mau
Khi ấy trưởng giả
Suy nghĩ thế này:
“Các con ta sinh
Dưỡng nuôi khổ nhọc
Bỗng nhiên lửa nổi
Thiêu hủy đốt cháy
Làm sao cứu con
Thoát khỏi nạn lửa”.
Khi ấy ông nghĩ
Tạo lập phương kế:
“Nay các con ta
Đắm say ca hát
Họa hại đến nơi
Vẫn cứ chơi đùa
Khổ thay, ngu muội!
Không thấy khổ đau
Các thứ xấu xa
Không hay nạn ấy

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Tâm ta lo lắng
Các con mê chơi
Nếu chúng nỗ lực
Sẽ thoát lửa cháy".
Liên tìm phương kế
Ở ngoài ngôi nhà
Sắp xếp kỹ nhạc
Bày đủ đồ chơi
Của con ưa thích
Ông đều ban cho
Điều khiển âm tiết
Cùng lúc trở lên
Các con nghe xong
Tham ưa âm nhạc
Ai cũng vội vàng
Hết sức cố gắng
Tất cả chạy ra
Khỏi ngôi nhà lửa
Thoát khỏi khổ não
Các con nhóm lại
Một chỗ an vui
Không còn sợ hãi
Lúc đó trưởng giả
Thấy các con ra
Trong tâm nhẹ nhõm
Ý được thư thái
Bày hết đồ chơi
Ngồi tòa Sư tử
Bây giờ thân ông
Đã được an nhiên
Các nạn khổ kia
Vĩnh viễn không còn,
Nay các con ta
Cần sức tinh tấn
Mê nơi nhà lửa
Phóng túng chơi đùa
Như trước đã từng
Ngủ nghỉ triền miên
Nơi lửa cháy mạnh
Người gặp nạn này
Bị mê che phủ
Tâm tư tăm tối
Hôm nay tất cả
Đều được giải thoát
Đến chốn an nhiên

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Theo nguyện mong ước,
Cha nhìn các con
Lòng thật an ổn.
Lúc đó các con
Đến thưa trưởng giả:
Xin cha tôn quý
Ban cho chúng con
Như trước đã hứa
Các loại xe quý
Lúc trước gặp lửa
Mê muội không biết
Cha có dạy rằng:
“Các con vâng lời
Cha sẽ ban cho
Ba loại xe quý
Nay đã đến lúc
Xin thương cấp cho.”
Khi đó trưởng giả
Bảo mở kho tàng
Vàng ròng quý báu
Châu báu ngọc ngà
Đồ quý thượng diệu
Đặc biệt quý giá
Hiếm có ở đời
Làm những xe lớn
Không ai sánh bằng
Trang trí huy hoàng
Chung quanh lan can
Kết chuỗi anh lạc
Mạng lưới lụa gấm
Trông rất rực rỡ
Vàng bạc đan nhau
Bao phủ trên xe
Treo các dải hoa
Đều là hoa báu
Bốn phía chung quanh
Treo màn rủ xuống
Lớp lớp trên xe
Trải các tọa cụ
Đủ thứ gấm lụa
Nhiều không kể hết
Lại thêm các loại
Lụa mềm làm đệm
Vô số vải quý
Thảm chiếu trải xe

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Các vật trang trí
Giá đáng ức ngàn
Vô cùng hiếm có
Vô lượng của tiền
Voi sức rất mạnh
Tươi trắng như hoa
Thân voi cao lớn
Uy nghi hùng dũng
Cùng với bảo xa
Để làm xe lớn
Khi ấy trưởng giả
Chuẩn bị xe xong
Cho con rồi nghĩ:
“Các người con này
Đều là con ta
Phải ban đồng đều”
Khi ấy các con
Nhảy nhót vui mừng
Khắp nơi khắp chốn
Thích thú vui chơi
Này Xá-lợi-phất!
Như Lai cũng vậy
Là Đấng cha lành
Cứu độ quần sinh
Tất cả muôn loài
Đều là con Phật
Tham dục ba cõi
Tà kiến buộc ràng
Ta thấy ba cõi
Như nhà lửa kia
Khổ não tràn đầy
Lo buồn bất tận
Đó là nói đến
Tất cả đều bị
Sinh, già, bệnh, chết
Đau khổ khóc than
Phật vì ba cõi
Cứu giúp muôn loài
Dạo chốn thanh nhàn
Hoặc ngồi trong rừng
Luôn luôn đúng lúc
Cứu độ ba cõi
Chúng bị đốt cháy
Đều là con ta
Thức tỉnh tất cả

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Khiến tự quay về
Do ý thế này
Thị hiện cách kia
Tất cả chúng sinh
Ngu không tin nhận
Đắm trước ái dục
Mà tự buộc ràng
Ta dùng phương tiện
Làm đại lương y
Phân biệt tam thừa
Để dạy chúng sinh
Ba cõi đều nghe
Bao nhiêu xấu xa
Tùy thời dạy họ
Khuyến vượt thoát khỏi
Các Bồ-tát đó
Đến nương Phật được
Tam đạt, lục thông
Thành đại Thánh tuệ
Có người thành tựu
Theo Duyên giác thừa
Được không thoái chuyển
Chứng thành Phật đạo.
Hiện tại những người
Theo Phật giải thoát
Nhờ thí dụ này
Không còn hối hận
Nhờ vậy thân cận
Gần với Phật thừa
Tin nhận tất cả
Thành Bạc Tối Thắng
Do đó xiển dương
Đức tin bình đẳng
Hàng phục dứt trừ
Cho cả thế gian
Trí tuệ chư Phật
Đạo đức đặc thù
Cúi đầu quy ngưỡng
Đấng Thánh Trung Tôn
Căn, Lực, Giải thoát
Nhất tâm như vậy
Tam-muội chánh định
Muôn vạn ức ngàn
Con của chư Phật
Thường rất tôn trọng*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Nên gọi pháp này
Đại thừa tôn diệu.
Ngày đêm thệ nguyện
Hàng phục ma quân
Luôn luôn tinh tấn
Kính mộ không đời
Trong suốt nhiều năm
Trải vô tận kiếp
Độ thoát chúng sinh
Vô số muôn ngàn.
Ví dụ xe báu
Là nơi nghỉ này
Dùng đó dạo chơi
Đến đạo tràng Phật,
Vô số Phật tử
Lúc đó vui mừng
Có người lắng nghe
An trụ tu tập.
Này Xá-lợi-phất!
Hiện giả nên biết
Chỉ có một thừa
Chớ không có hai
Đến khắp mười phương
Tìm cầu tất cả
Biết Đức Như Lai
Khéo dùng phương tiện,
Khuyên tu dần dần
Từ nhỏ đến lớn
Trước hiện Thanh văn
Chứng quả Duyên giác
Đức khắp ba cõi
Chỉ mới bỏ dục
Sau đó chỉ dạy
Đạo lớn Bồ-tát.
Ân Phật thắm nhuần
Ví như ruộng tốt
Tùy theo giống trồng
Kết quả khác nhau
Người trồng khác loại
Đất chẳng tăng giảm;
Phật cũng như thế
Vì cả mọi loài
Thường dạy đạo lớn
Người học gia giảm.
Phật đối chúng kia

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Là cha muôn loài
Phật thường quán thấy
Chúng sinh khổ não
Vô số ức kiếp
Tự thiêu đốt thân,
Ở trong ba cõi
Nạn khổ kinh khủng
Phật làm hướng đạo
Khiến được Niết-bàn.
Này các Hiền giả!
Hôm nay nên biết
Từ bỏ sinh tử
Thoát nạn khổ đau
Những vị Bồ-tát
Trụ nơi pháp này
Quyết tâm chí thành
Vâng theo dụ ấy
Tất cả đều nghe
Tuệ sáng của Phật
Chư Đại Đạo Sư
Thực hành phương tiện
Như chư Bồ-tát
Cần phải truyền bá
Ái dục xấu xa.
Ác độc đáng nhàm
Người tâm tâm tối
Mà thấy ô nhiễm
Cho nên Đạo Sư
Vì nói sự khổ
Dạy bốn Thánh đế
Phân biệt rõ ràng
Giả sử mọi người
Không rõ các khổ
Đắm trước trần lao
Chẳng muốn xa lìa
Vì những người này
Như Lai chỉ dạy
Nhân vì Tập đế
Đưa đến khổ đau
Ái dục đoạn trừ
Thường không đắm trước
Đã được Niết-bàn
Đối ba pháp này
Hiểu rõ không lầm
Thì được giải thoát

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Hoặc tu tám đường
Liên được thoát khổ.
Này Xá-lợi-phất!
Vượt thoát bao điều
Thọ không sở hữu
Cho là giải thoát
Kỳ thật chẳng phải
Giải thoát hoàn toàn
Chưa phải diệt độ
Liên gặp Đạo Sư
Phật vì duyên gì
Nói rằng các ông
Chưa đạt giải thoát
Chính sẽ thành Phật
Sẽ được như ta
Là vua các pháp?
Truyền pháp an ổn
Phật hiện nơi đời.
Này Xá-lợi-phất!
Pháp ấn của ta
Là pháp tối hậu
Khéo nói vì điều
Vì thương chư Thiên
Và chúng thế gian
Dầu ở nơi nào
Một mình truyền bá
Giả sử có người
Giảng thuyết kinh này
Hoặc ai khuyến trợ
Khiến người hoan hỷ
Nghe diệu pháp này
Phải kính người ấy
Cúng dường đầy đủ.
Các Phật quá khứ
Vâng giữ pháp này
Đến không thoái chuyển.
Nếu lại có người
Vui tin kinh này
Từ xưa đã gặp
Chư Phật quá khứ
Cũng đã vâng thuận
Các Bậc Thánh Tôn
Và từng được nghe
Kính mộ kinh này
Đều đã từng thấy*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Dung nghi của ta,
Lại cũng được thấy
Tỳ-kheo chúng Tăng,
Thường lại trông thấy
Chúng Bồ-Tát này
Người tin kinh này
Đức cũng như vậy.
Tất cả đều thấy
Chư vị Bồ-Tát
Tin tưởng kinh này
Thì cũng như vậy
Kẻ nào ngu mê
Chẳng dốc lòng tin
Nếu nói kinh này
Là được thần thông
Những bậc Thanh văn
Không sao đạt được
Đến bậc Duyên giác
Cũng chưa hiểu rõ.
Hiện nay ta có
Các chúng Thanh văn
Như Xá-lợi-phất
Vững tin pháp này
Hàng Thanh văn ấy
Tin pháp lớn này
Hiện tại chấm dứt
Không vướng các duyên.
Nếu như có người
Với kinh pháp này
Sinh lòng hủy báng
Đức Phật tối thượng
Bọn người ngu tối
Thường ôm ái dục
Chưa từng hiểu rõ
Pháp Bạc Vô Sinh.
Vì kẻ huỷ báng
Phật khéo phương tiện
Hiện hữu thế gian
Phật thường thấy rõ
Người nghe Phật dạy
Giảng tội phước đây
Tâm không hoan hỷ
Mặt mày nhăn nhó,
Ta còn tại thế
Hay diệt độ rồi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Không giúp Tỳ-kheo
Biên chép kinh này,
Phật dạy tội ấy
Mọi người hãy nghe:
Nếu người phỉ báng
Kinh pháp như đây
Mất thân người rồi
Đọa ngục Vô gián.
Ở trong ngục này
Đủ trong một kiếp
Hay vô số kiếp
Qua thời gian này
Nếu tội đã hết
Thường bị ngu si.
Nếu được ra khỏi
Nơi chốn địa ngục
Sẽ lại đọa vào
Súc sinh cầm thú,
Làm chó, dã can
Thân hình tiểu tụy
Vào ở nhà người
Thường bị làm hại.
Nếu người oán ghét
Kinh pháp Phật đây
Sắc thường biến đổi
Thân thể đen đúa,
Vì tội đã làm
Sắc mặt xanh xao
Thân hình gầy yếu
Không được tươi tắn,
Vì các nhân ấy
Sống nơi khốn khổ
Bị ném gói đá
Khóc lóc kêu la,
Người này thường bị
Đánh đập nhốt trói
Đói khát thiếu thốn
Thân thể khô xấu
Đọa vào súc sinh
Lạc đà, la, lừa
Thường mang chở nặng
Lại bị đánh đập
Trong lòng áo nã
Chỉ nhớ cỏ nước
Phỉ báng kinh này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Bị tội như vậy.
Tuy được làm người
Toàn thân gẻ lác
Dung mạo xấu xí
Thân hình hôi thối
Nếu có đi vào
Xóm, làng, huyện, ấp
Bị trẻ khinh khi
Giỡn chơi dẫm đạp.
Kẻ ngu si ấy
Sau khi chết đi
Liên lại sinh vào
Bần cùng hèn hạ
Hay làm đũa, giun
Sống bằng máu mủ,
Hoặc bị điếc ngọng
Không được tự do.
Nếu người phỉ báng
Kinh này bị tội
Thường nhiều tật bệnh
Thân thể sinh giới
Bị nhiều trùng bọ
Rúc rĩa ăn thịt
Tâm thường uất ức
Chẳng rời bệnh đau.
Này Xá-lợi-phất!
Kẻ nam tử kia
Không tin kinh này
Ngu si đần độn
Thường sống bần sèn
Tánh thường tham lam
Sinh ra mù lòa
Người đời quên lãng.
Cố chấp chẳng tin
Phật đạo Đại thừa
Miệng thường hôi thối
Thân thể tanh hôi
Yêu quái, quỷ thần
Thường sống với chúng
Đối với mọi người
Nói chẳng ai tin.
Nếu người không ưa
Nơi giáo pháp này
Thường bị bần cùng
Và luôn thiếu thốn,

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Thân chưa từng được
Mặc y phục đẹp
Nếu nhà có của
Chẳng dám uống ăn;
Hoặc làm điều chi
Đều không toại ý,
Giả sử muốn cầu
Vật dụng an ổn
Nếu mà có được
Cũng bị mất ngay,
Làm các hạnh ác
Quả báo như vậy.
Nếu mời thầy thuốc
Ra toa bốc thuốc
Khéo biết điều hòa
Trị liệu đúng pháp
Vẫn không hết bệnh,
Bệnh càng nguy kịch
Tật bệnh triền miên
Không được cứu chữa.
Giả sử có ý
Gây dựng việc gì
Thì gặp khuấy phá
Hành động đấu tranh,
Lại bị hủy nhục
Và bị tù tội
Người phạm kinh này
Sẽ bị họa ấy.
Nếu người phỉ báng
Về kinh pháp này
Sẽ không thấy được
Bậc Thầy cõi đời
Là vua cõi người
Giáo pháp của Phật
Cuối cùng đọa vào
Quỷ, Thần, Tu-la
Thường gặp tai ương
Điếc lác không nghe
Ngu si mê muội
Chẳng nghe chánh pháp.
Nếu có người nào
Phỉ báng kinh này
Ở vào đời sau
Trọn kiếp mù tối,
Kết quả tội này

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Gặp nhiều tai ương
Vô số thời kỳ
Bao nhiêu là kiếp
Như cát sông Hằng
Thường sẽ cảm ngộ
Miệng không thể nói
Giáo pháp của Phật
Như sư tử hống
Chỗ đọa địa ngục
Như chốn dạo chơi
Đọa đầy nẻo ác
Như ở nhà mình.
Nếu hủy báng kinh
Tội nhiều như thế
Làm người nhiều bệnh
Thường hay cảm ngộ
Hoặc sống trong đời
Sẽ bị tội đây,
Hoặc giữa mọi người
Nói dối hai lời
Khi sắp qua đời
Mạng sống chấm dứt
Thân họ thường gặp
Biết bao khổ đau
Trăm ngàn muôn ức
Vô số tai họa
Dung mạo hắc ám
Chẳng ai muốn nhìn
Bị lở, phong hủy
Tích chứa hôi thối
Tự chấp bản ngã
Nhan sắc đen đúa
Ôm lòng ân hận
Độc hại tăng thêm
Dục tình hừng hực
Không có tiết chế
Lại ưa ngang ngược
Khác gì súc sinh.
Này Xá-lợi-phất!
Hôm nay Thế Tôn
Dù nói hết kiếp
Tội báo những người
Phỉ báng không tin
Kinh Pháp Hoa này,
Muốn tính thời gian

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Kể sao cho xiết.
Thấy được nghĩa này
Phải nên xét kỹ
Vì vậy Như Lai
Bảo Xá-lợi-phất:
Không đem pháp này
Giảng bày phân tích
Cho kẻ ngu si
Vào thời tượng pháp.
Có kẻ thông minh
Nghe nhiều học rộng
Chí khí kiên cường
Thường tu các pháp,
Hoặc người phát tâm
Quyết cầu Phật đạo
Những người như vậy
Mới được truyền trao.
Pháp chưa từng có
Vì họ đã gặp
Trăm ngàn ức Phật
Trông nhiều vô số
Công đức như ý
Tâm tánh người này
Sáng tỏ như trăng
Xứng được truyền dạy.
Kinh điển như thế
Nếu người tinh tấn
Thường sống Từ tâm
Suốt cả ngày đêm
Bi tâm chói rạng
Chẳng nghĩ tự thân
Không tiếc thọ mạng
Mới được nói cho.
Quyển kinh pháp ấy
Ai thường cung kính
Không nghĩ xấu người
Nội tâm chuyên nhất
Xa kẻ phàm phu
Thường ở chỗ vắng
Hoặc ẩn núi cao
Những người như vậy
Mới được nghe pháp.
Kết thân bè bạn
Thương giúp lẫn nhau
Và lánh biết xa*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Loại bạn xấu ác
Nếu thấy như vậy
Mới là con Phật
Mới nên gặp gỡ
Dạy kinh pháp này.
Không phạm giới cấm
Như ngọc báu sáng
Chỉ luôn vâng theo
Kinh điển Đại thừa
Phải biết người ấy
Là con của Phật.
Siêng tu pháp này
Tụng một phẩm kinh
Nếu bị mắng chửi
Và bị hủy nhục
Vẫn đem lòng Từ
Thương xót chúng sinh
Chỉ thành cung kính
Phụng hành lời Phật
Những người như thế
Mới nói pháp này.
Nếu giữa hội chúng
Người tụng kinh này
Tâm thường ứng hợp
Lãnh hội không ít
Cho đến vô số
Thí dụ lời lẽ
Vì khắp mọi người
Thuyết kinh giáo này.
Hôm nay Như Lai
Giảng giải đạo phẩm
Đến nơi cứu cánh
Mọi người hoan hỷ.
Nếu có Tỳ-kheo
Muốn cầu giáo pháp
Nếu thấy kinh này
Phải vui kính nhận,
Vị ấy phụng trì
Kinh Đại thừa đây
Tâm thường tinh cần
Không thích việc khác
Trì một bài tụng
Chỉ không dời đổi
Mới được thọ trì
Kinh điển như vậy.*

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

*Nếu như có người
Ái mộ kinh này
Nên sùng kính họ
Như thân Như Lai.
Hoặc người suy nghĩ
Muốn học pháp này
Nếu đã được nghe
Cúi đầu lễ nhận,
Người ấy chẳng còn
Nghĩ tìm kinh khác
Cũng chưa từng nghĩ
Sách vở thế gian
Thực hành Phật đạo
Chỉ tại căn lực
Đều xả bỏ hết
Chuyên giảng kinh này,
Này Xá-lợi-phất!
Dẫu trong một kiếp
Nêu vô số dụ
Phân biệt giảng nói
Nếu người phát nguyện
Cầu tuệ giác Phật
Hãy đem kinh này
Tuyên dương rộng khắp.*

